ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004 *2009*

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ
2005/2008(INI)

24.2.2005

ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣ

για την προστασία των μειονοτήτων και τις πολιτικές κατά των διακρίσεων σε μια διευρυμένη Ευρώπη
(2005/2008(INI))

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

Εισηγητής: Claude Moraes

PR_INI

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ 3

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

για την προστασία των μειονοτήτων και τις πολιτικές κατά των διακρίσεων σε μια διευρυμένη Ευρώπη
(2005/2008(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας ιδίως υπόψη το Πράσινο Βιβλίο της Επιτροπής για ισότητα και μη διακριτική μεταχείριση στη διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση (COM(2004)0379) και τις ετήσιες και θεματικές εκθέσεις που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο των φαινομένων Ρατσισμού και Ξενοφοβίας,

- λαμβάνοντας υπόψη τα άρθρα 6 και 7 της Συνθήκης ΕΕ, που ορίζουν τους στόχους ανάπτυξης της Ένωσης ως ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και που δίνουν νόημα στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου,

- λαμβάνοντας ειδικότερα υπόψη το άρθρο 13 της Συνθήκης ΕΚ που περιγράφει το καθήκον της Κοινότητας να καταπολεμά τις διακρίσεις με βάση το φύλο, τη φυλετική ή εθνική καταγωγή, τη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις, την αναπηρία, την ηλικία ή τους γενετήσιους προσανατολισμούς, καθώς και το άρθρο 63 της Συνθήκης ΕΚ που καθορίζει το πλαίσιο της πολιτικής ασύλου και μετανάστευσης εντός της οποίας προωθείται η ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών και τις λοιπές νομικές βάσεις για δράση της Ένωσης στον εν λόγω τομέα,

- λαμβάνοντας υπόψη τη Συνθήκη που θεσπίζει ένα Σύνταγμα για την Ευρώπη, που αναπτύσσει περαιτέρω το σημερινό κεκτημένο, ιδιαίτερα μέσω του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που περιλαμβάνεται στο Σύνταγμα, προσδίδοντας έτσι στην έννοια των θεμελιωδών δικαιωμάτων ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα[1],

- λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,

- λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων, της Επιτροπής Πολιτισμού, Νεότητας, Παιδείας, Μέσων Ενημέρωσης και Αθλητισμού και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A6-0000/2005),

[1] Όταν τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη που θεσπίζει το Σύνταγμα, ο όρος «μειονότητες» θα εμφανιστεί για πρώτη φορά σε πρωτογενές νομοθέτημα, σε δύο διατάξεις: στο άρθρο 21 του Χάρτη (Άρθρα II-81 του Συντάγματος) που απαγορεύει κάθε διάκριση που βασίζεται στη «ιδιότητα μέλους εθνικής μειονότητας»· στο άρθρο I-2 του Συντάγματος, που αναφέρεται στα «ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες» ως μια από τις αξίες στις οποίες «βασίζεται η Ένωση». Το Σύνταγμα επίσης ορίζει ότι η Ένωση πρέπει να «καταπολεμά τον κοινωνικό αποκλεισμό και τις διακρίσεις και να προωθεί την κοινωνική δικαιοσύνη και προστασία, την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών, την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών και την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού» (Άρθρο I-3, παράγραφος 3, εδάφιο 2).

Η πολιτική διάσταση και η επείγουσα ανάγκη για πολιτικές κατά των διακρίσεων και προστασίας των μειονοτήτων

1. φρονεί ότι είναι πρωταρχικής σημασίας για τη διευρυμένη Ένωση των 25 κρατών μελών και των 450 εκατομμυρίων κατοίκων:

   - να ενισχυθούν οι δεσμοί μεταξύ των λαών της Ένωσης και του σχεδίου που αυτή εκπροσωπεί, ενώ ταυτόχρονα θα ενισχύεται η αίσθηση ότι οι λαοί ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η αναγνώριση της ιστορίας, του πολιτισμού, της ταυτότητας και των διακριτικών χαρακτηριστικών κάθε προσώπου,

   - να καταστούν συνεκτικότερες η δράση και η άσκηση εξουσίας σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και κοινοτικό επίπεδο, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, και

   - να εφαρμόζεται έγκαιρα η κείμενη νομοθεσία στην περιοχή·

2. υπενθυμίζει ότι δεν υφίσταται ακόμη κοινοτικός ορισμός ως προς το ποιος μπορεί να θεωρείται μέλος μειονότητας και ότι αυτή η έννοια κάθε άλλο παρά έχει εναρμονιστεί, ακόμη και σε επίπεδο Ηνωμένων Εθνών ή Συμβουλίου της Ευρώπης[1]·

3. σημειώνει ότι, γενικώς, τα θέματα των μειονοτήτων στην Ένωση δεν ευρίσκοντο σε αρκετά υψηλή θέση στην ημερήσια διάταξη της Ένωσης και τώρα πρέπει να τους δοθεί ιδιαίτερη προσοχή, προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνουν οι δημόσιες αρχές στον εν λόγω τομέα· φρονεί ότι, σε αυτό το πλαίσιο, η μελλοντική Υπηρεσία για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα πρέπει να διαδραματίσει πρωταρχικό ρόλο·

4. τάσσεται υπέρ μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης της ισότητας και των μη διακρίσεων καθώς και της συμπερίληψης αυτών των εννοιών στις σχετικές πολιτικές της ΕΕ· φρονεί ότι ο στόχος έγκειται στο να διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά και ορθά την αυξανόμενη ποικιλομορφία των κοινωνιών τους από άποψη εθνικής καταγωγής, θρησκείας, ηλικίας, αναπηρίας ή γενετήσιου προσανατολισμού·

Πώς θα υπάρξει εξισορρόπηση μεταξύ ένταξης και προώθησης της ποικιλομορφίας

5. φρονεί ότι, όπως καθίσταται σαφές από τις καταστάσεις που περιγράφηκαν ανωτέρω:

   - δεν υπάρχει μια μόνο λύση για τη βελτίωση της κατάστασης όλων των μειονοτήτων σε όλα τα κράτη μέλη,

   - θα μπορούσαν να τεθούν ορισμένοι κοινοί και ελάχιστοι στόχοι για τις δημόσιες αρχές στην ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα πολλών κρατών μελών και με βάση την

[1] Σύμφωνα με τη Σύμβαση Πλαίσιο για την προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων (ΣΠΕΜ), τα συμβαλλόμενα κράτη είναι εκείνα που πρέπει να ορίσουν την έννοια των μειονοτήτων (προνόμιο που αναγνωρίζεται στη ΣΠΕΜ, ως αποτέλεσμα του οποίου οι κοινότητες των Ρόμα αναγνωρίζονται ως εθνική μειονότητα σε ορισμένες χώρες ενώ σε άλλες όχι).

εφαρμογή των Συμβάσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπως η ΣΠΕΜ και ο Ευρωπαϊκός Χάρτης για τις Περιφερειακές ή Μειονοτικές Γλώσσες·

6. σημειώνει ότι η Επιτροπή έχει ήδη λάβει υπόψη αυτά τα πρότυπα στο πλαίσιο των κριτηρίων της Κοπεγχάγης[1] κατά τη διάρκεια των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, την Κύπρο και τη Μάλτα, καθώς και με τις σημερινές υποψήφιες προς ένταξη χώρες·

7. τονίζει το γεγονός ότι η Ένωση, εφαρμόζοντας πολιτική προστασίας των μειονοτήτων και μη διακρίσεων, δεν επιζητεί να αμφισβητήσει τη νομική και συνταγματική δομή των κρατών μελών της ή την αρχή σύμφωνα με την οποία όλοι είναι ίσοι έναντι του νόμου·

Οι ελλείψεις στην ανταπόκριση των κρατών μελών στα μέτρα που βασίζονται στο άρθρο 13 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

8. φρονεί συνεπώς ότι η Ένωση θα πρέπει, κατά προτεραιότητα, σε συμφωνία με τα κράτη μέλη της και χρησιμοποιώντας τις ισχύουσες νομικές βάσεις, να ευνοήσει μια συνεκτική πολιτική ένταξης μέσω της έγκρισης νομοθετικών μέτρων και της παροχής χρηματοοικονομικής υποστήριξης, με στόχο την κατάργηση των φραγμών και την ενίσχυση της προστασίας της πολιτιστικής ποικιλομορφίας·

9. εκφράζει τη λύπη του για την έλλειψη προόδου των κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά τη μεταφορά της οδηγίας 2000/43/ΕC[2] (Φυλετική Οδηγία) και προτρέπει την Επιτροπή να περιλάβει στους στόχους του Ευρωπαϊκού Έτους Ίσων Ευκαιριών για Όλους το 2007 την ανάγκη εξεύρεσης μιας κατάλληλης λύσης προς αποφυγή προβλημάτων που έχουν σχέση με:

   - την καθυστερημένη ή μη πλήρη μεταφορά από τα κράτη μέλη[3],

   - τη μη σύσταση φορέων για την ισότητα[4],

   - την κατάρτιση και την ανάπτυξη ικανοτήτων που είναι πρωτίστης σημασίας για την αποτελεσματικότητα της νομοθεσίας κατά των διακρίσεων (υπάρχει σαφώς ανάγκη επιμόρφωσης των δικαστών, δικηγόρων, συνηγόρων ΜΚΟ κ.λπ. για τις κυριότερες διατάξεις και έννοιες, όπως οι ορισμοί των άμεσων και έμμεσων διακρίσεων, το

[1] Το ένα από τα τρία κριτήρια της Κοπεγχάγης αφορά: να πρόκειται για σταθερή δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και ο σεβασμός και η προστασία των μειονοτήτων.

[2] ΕΕ L 180, 19.7.2000, σ. 22.

[3] Η Επιτροπή έχει ήδη κινήσει διαδικαίες επί παραβάσει λόγω μη ανακοίνωσης κατά της Αυστρίας, της Φινλανδίας, της Γερμανίας, της Ελλάδας, του Λουξεμβούργου και της Τσεχικής Δημοκρατίας. Οι πρώτες δύο αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (Φινλανδία και Λουξεμβούργο) αναμένονται στις 24 Φεβρουαρίου. Διαδικασίες επί παραβάσει για μη συμμόρφωση θα κινηθούν κατά ορισμένων παλαιών και νέων κρατών μελών αργότερα το 2005, μόλις οι δικηγόροι της Επιτροπής ολοκληρώσουν την εξέταση της νομοθεσίας και άλλων πληροφοριών που υπέβαλαν οι εθνικές αρχές.

[4] Η Επιτροπή διατηρεί σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά την ανεξαρτησία και/ή τις ικανότητες των φορέων για την ισότητα οι οποίες απαιτούνται από την οδηγία 2000/43/ΕΚ: τέτοιοι φορείς δεν υφίστανται ακόμη ή δεν είναι ακόμη πλήρως λειτουργικοί σε ορισμένα κράτη μέλη (Ισπανία, Λουξεμβούργο, Γερμανία, Γαλλία, Ουγγαρία και Μάλτα).

βάρος της απόδειξης, κ.λπ.),

- τη διάδοση πληροφοριών, καθώς η οδηγία απαιτεί από τα κράτη μέλη να ενημερώνουν τον λαό για τις διατάξεις της νομοθεσίας κατά των διακρίσεων (η εμπλοκή των ΜΚΟ και των κοινωνικών εταίρων είναι απαραίτητη για τη μεγαλύτερη συνειδητοποίηση και προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες για τις ευκαιρίες που προσφέρονται από την οδηγία διαδίδονται στα δυνητικά θύματα διακρίσεων)·

Μειονότητες που υφίστανται διακρίσεις για πολλούς λόγους, συμπεριλαμβανομένων της φυλής, της εθνικής καταγωγής, του γενετήσιου προσανατολισμού, της θρησκείας, της αναπηρίας και της ηλικίας[1]

10. καλεί τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη και όλα τα δημοκρατικά πολιτικά κόμματα της Ευρώπης:

    - να καταδικάζουν όλες τις πράξεις μισαλλοδοξίας και υποκίνησης του φυλετικού μίσους, και όλες τις πράξεις παρενόχλησης ή φυλετικής βίας,

    - να καταδικάζουν όλες τις πράξεις και εκφράσεις αντισημιτισμού και ισλαμοφοβίας,

    - να καταδικάζουν όλες τις πράξεις βίας που έχουν ως κίνητρο το θρησκευτικό ή το φυλετικό μίσος, συμπεριλαμβανομένων των επιθέσεων σε τόπους, περιοχές και τεμένη θρησκευτικής λατρείας,

    - να καταδικάσουν το γεγονός ότι οι διακρίσεις για θρησκευτικούς ή εθνοτικούς λόγους συνεχίζονται σε ποικίλα επίπεδα, παρά τα σημαντικά μέτρα που ενέκρινε η Ευρωπαϊκή Ένωση σε εφαρμογή του άρθρου 13 της Συνθήκης ΕΟΚ·

11. προτρέπει το Συμβούλιο και την Επιτροπή, και τα ποικίλα επίπεδα τοπικής, περιφερειακής και εθνικής διακυβέρνησης στα κράτη μέλη, να συντονίζουν τα μέτρα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση του αντισημιτισμού και των επιθέσεων εις βάρος μειονοτικών ομάδων, συμπεριλαμβανομένων των Ρόμα και των υπηκόων τρίτων χωρών, προκειμένου να υποστηριχθούν οι αρχές της ανεκτικότητας και των μη διακρίσεων και να προαχθεί η κοινωνική, οικονομική και πολιτική ένταξη·

12. είναι πεπεισμένο ότι αυτές οι προσπάθειες θα πρέπει να περιλαμβάνουν και την προώθηση του διαλόγου και της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων τμημάτων της κοινωνίας στο τοπικό και το εθνικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένου του διαλόγου και της συνεργασίας μεταξύ διαφορετικών πολιτιστικών, εθνοτικών και θρησκευτικών κοινοτήτων·

13. επιβεβαιώνει την πεποίθησή του ότι η μνήμη και η εκπαίδευση είναι ζωτικής σημασίας

[1] Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλοι όσοι διαμένουν στην ΕΕ απολαύουν νομικής προστασίας έναντι των διακρίσεων, η Ένωση διαθέτει δύο οδηγίες: την οδηγία 2000/43/ΕΚ και την οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, 2.12.2000, σ. 16).

συνιστώσες της προσπάθειας για να καταστούν η αδιαλλαξία, οι διακρίσεις και ο ρατσισμός κατάλοιπα του παρελθόντος, και προτρέπει το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εντείνουν την καταπολέμηση του αντισημιτισμού και του ρατσισμού με την προώθηση της συνειδητοποίησης και:

- με την ανάπτυξη της ικανότητας αποτελεσματικής πρόληψης και αντιμετώπισης των διακρίσεων, ιδιαίτερα με την ενίσχυση των μέσων δράσης των οργανώσεων και μέσω της στήριξης για ανταλλαγή πληροφοριών και χρήσιμων πρακτικών και καθιέρωσης δικτύων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά των διαφόρων μορφών διακρίσεων·

- με την προώθηση και τη διάδοση των αξιών και των πρακτικών που τονίζουν την καταπολέμηση των διακρίσεων, μέσω και εκστρατειών συνειδητοποίησης, εφόσον θεωρεί ότι η πρόληψη των διακρίσεων είναι εξίσου σημαντική με την καταπολέμησή της·

Η κοινότητα των Ρόμα

14. φρονεί ότι αυτή κοινότητα έχει ανάγκη ειδικής προστασίας εφόσον, με τη διεύρυνση της Ένωσης, αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες μειονότητες στην ΕΕ και, ως κοινότητα, είχε ιστορικά περιθωριοποιηθεί και εμποδισθεί να αναπτυχθεί σε ορισμένους ζωτικούς τομείς: ο πολιτισμός, η ιστορία και οι γλώσσες των Ρόμα συχνά παραμελούνται ή δυσφημούνται·

15. εκφράζει την ικανοποίησή του για το προαναφερθέν πράσινο βιβλίο, που αντιμετωπίζει τα προβλήματα των Ρόμα στη διευρυμένη Ένωση, την οργάνωση εργαστηρίου για εθνικές αρχές σχετικά με τον τρόπο χρησιμοποίησης των διαρθρωτικών ταμείων για τη συνδρομή των Ρόμα και άλλων μειονεκτουσών ομάδων και την έναρξη ειδικού προγράμματος πρακτικής άσκησης της Επιτροπής για μέλη της κοινότητας των Ρόμα· φρονεί ωστόσο ότι τα προφανέστερα μειονεκτήματα θα μπορούσαν να αντιμετωπισθούν και:

- με την εφαρμογή κοινών σχεδίων ένταξης μεταξύ των κρατών μελών όπου διαμένουν τα μέλη αυτής της κοινότητας, προκειμένου να εξευρεθούν λύσεις, εντός δέκα ετών, στις πλέον προφανείς δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι Ρόμα,

- με την προώθηση κοινών σχεδίων, χρηματοδοτούμενων από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης,

- με την προώθηση της γνώσης της γλώσσας των χωρών όπου διαμένουν μέλη αυτής της κοινότητας και της διδασκαλίας της κοινής γλώσσας τους, ως τρόπος ενίσχυσης του πολιτισμού και της κοινωνικής συνοχής τους,

- με τη βελτίωση της πρόσβασης στην απασχόληση, τη στέγαση, τις κοινωνικές υπηρεσίες και τα συνταξιοδοτικά προγράμματα·

Νέοι μετανάστες

16. φρονεί ότι όσοι μετανάστευσαν πρόσφατα μπορεί να αντιμετωπίσουν συγκεκριμένες μορφές διακρίσεων οι οποίες θα διαφέρουν σε ορισμένες πτυχές από τις διακρίσεις που αντιμετωπίζουν εγκατεστημένοι πολίτες της ΕΕ που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες, οι οποίοι είναι μετανάστες δεύτερης, τρίτης και τέταρτης γενεάς·

Εγκατεστημένες κοινότητες εθνοτικής μειονότητας μεταναστευτικής προέλευσης

17. κρίνει ότι επιβάλλεται να γίνεται διάκριση μεταξύ των νεοαφιχθέντων μεταναστών και εκείνων που ανήκουν σε εγκατεστημένες εθνοτικές μειονότητες, οι οποίοι μπορεί να βιώνουν διαφορετικές μορφές διακρίσεων· σημειώνει με ανησυχία ότι οι εγκατεστημένες εθνοτικές μειονότητες εξακολουθούν να υφίστανται διακρίσεις, π.χ. στον χώρο εργασίας, παρά το ότι έχουν παρόμοια ή περισσότερα προσόντα από εργαζόμενους που δεν ανήκουν σε μειονότητα· αναγνωρίζει ότι οι εγκατεστημένες εθνοτικές μειονότητες αποτελούν την πλειοψηφία των εθνοτικής καταγωγής πολιτών της ΕΕ·

Διαφορετικές εθνοτικές ή εθνικές μειονότητες που διαμένουν στο έδαφος κράτους μέλους

18. είναι της γνώμης ότι η πλέον επείγουσα ανάγκη αυτών των μειονοτήτων είναι η ένταξη στην κοινωνία το ταχύτερο δυνατόν, μέσω και της περαιτέρω απλοποίησης της διαδικασίας πολιτογράφησης· ενθαρρύνει όσες κυβερνήσεις κρατών μελών δεν έχουν ακόμη κυρώσει τη Σύμβαση Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων[1] (ΣΠΠΕΜ) να το πράξουν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση·

Νομοθετικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν πριν τεθεί σε ισχύ η Συνταγματική Συνθήκη

19. συγχαίρει την Επιτροπή για το έργο της όσον αφορά το άρθρο 13 και την προτρέπει να συνεχίσει να εφαρμόζει συνεκτική γενική πολιτική σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μειονότητες στην Ένωση, εξακολουθώντας να επιβάλλει την ισχύουσα νομοθεσία κατά των διακρίσεων και εξετάζοντας τη δυνατότητα περαιτέρω δράσης, με βάση τα ακόλουθα άρθρα της Συνθήκης:

    (α) το άρθρο 13 για την πολιτική κατά των διακρίσεων· χρησιμοποιώντας αυτή τη νομική βάση, που είναι η πλέον μεγαλεπήβολη ως προς την προστασία των μειονοτήτων, η Ένωση θα μπορούσε να αναπτύξει, με βάση την εμπειρία της, τις ακόλουθες πρωτοβουλίες που έχουν ήδη εφαρμοσθεί και να ενισχύσει διάφορα άρθρα της ΣΠΠΕΜ, όπως το άρθρο 3, παράγραφος 1, το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3 και τα άρθρα 6 και 8,

    (β) το άρθρο 18 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που πραγματεύεται την ελεύθερη κυκλοφορία και το δικαίωμα διαμονής, θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως ισχυρή βάση για τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας ανθρώπων που ανήκουν σε μειονότητες, αποφεύγοντας έτσι την απομόνωσή τους ή τη δημιουργία νέων «γκέτο»,

    (γ) τα άρθρα 49, 95 και 151 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

[1] Αυτή η Σύμβαση δεν έχει κυρωθεί από το Βέλγιο, τη Γαλλία, την Ελλάδα, τη Λετονία και το Λουξεμβούργο.

θα μπορούσαν να αποτελέσουν ισχυρό θεμέλιο στην Ένωση για την προστασία των αρχών που προβάλλονται στο άρθρο 9 της ΣΠΠΕΜ, όπως η ελευθερία της έκφρασης ή το δικαίωμα να μην υφίσταται κάποιος διακρίσεις όσον αφορά την πρόσβαση στα μέσα ενημέρωσης,

(δ) τα άρθρα 65 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και 31 της ΣΕΕ, που πραγματεύονται τη δικαστική συνεργασία και συνδρομή και καλύπτουν παρεμφερή θέματα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, της ΣΠΠΕΜ, είναι πρωτίστης σημασίας για μέλος μειονότητας που έχει ανάγκη συνδρομής σε αστική ή ποινική δίκη,

(ε) το άρθρο 62 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που πραγματεύεται τη μεταναστευτική πολιτική η οποία παραμένει ατελής έξι χρόνια ύστερα από την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ (πρέπει να αντιμετωπισθεί η ανάγκη των μακροπρόθεσμα νομίμων μεταναστών να ενταχθούν στην κοινωνία, όπως αναφέρεται στο ψήφισμά του για τις σχέσεις μεταξύ νόμιμης και παράνομης μετανάστευσης (έκθεση Gaubert)),

(στ) το άρθρο 137, παράγραφος 1, εδάφια (ζ), (η), (θ) και (ι), που πραγματεύεται την απασχόληση υπηκόων τρίτων χωρών, την ένταξη προσώπων αποκλεισμένων από την αγορά εργασίας και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, θα αποτελούσε ισχυρή βάση για νέες πρωτοβουλίες επικεντρωμένες στις μειονότητες,

(ζ) το άρθρο 149 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη βελτίωση της πρόσβασης στην εκπαίδευση θα μπορούσε να συμβάλει, μέσω της εκπαίδευσης, στην προώθηση της ένταξης των μειονοτήτων στην κοινωνία, όπως ορίζεται στα άρθρα 12 και 14 της ΣΠΠΕΜ,

(η) τα άρθρα 151 και 163 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που αναφέρονται στον πολιτισμό και την έρευνα, θα μπορούσαν να συμβάλουν στη χάραξη κοινών προγραμμάτων για τις μειονότητες στους εν λόγω τομείς (όπως ορίζεται στο άρθρο 12 της ΣΠΠΕΜ·

Μελλοντικά οικονομικά και δημοσιονομικά μέτρα

20. φρονεί ότι η Ένωση θα πρέπει να συμπληρώσει τη δράση των κρατών μελών σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο με κατάλληλη χρηματοδότηση:

- καθιστώντας ευχερέστερη την πρόσβαση των μειονοτήτων στα οφέλη από τα Διαρθρωτικά Ταμεία, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και την κοινοτική πρωτοβουλία EQUAL ειδικότερα,

- με τη θέσπιση νέων προτύπων προγραμμάτων και δικτύων αλληλεγγύης με βάση τα άρθρα της Συνθήκης και προσήκουσες πρωτοβουλίες με τις τρίτες χώρες από τις οποίες προήλθαν οι μειονότητες·

προτρέπει, σε αυτό το πλαίσιο, τα κράτη μέλη να εκχωρήσουν ορισμένες από τις

αρμοδιότητές τους όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων επί των Διαρθρωτικών Ταμείων στις αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με την πολιτική αποκέντρωσης της Ένωσης·

Εφαρμόζοντας μηχανισμό μέτρων και ανάδρασης

21. εκφράζει την ικανοποίησή του για τις πρόσφατες πρωτοβουλίες που έλαβε η Επιτροπή στον εν λόγω τομέα, και συγκεκριμένα:

    - τη σύσταση από τον Πρόεδρο της Επιτροπής μιας Ομάδας Επιτρόπων για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα, που αναμένεται ότι θα διαδραματίσει ζωτικό ρόλο συμβάλλοντας στην προστασία των μειονοτήτων και την πάταξη των διακρίσεων,

    - τη σύσταση ομάδας με τη συμμετοχή πλειόνων υπηρεσιών, που θα συγκεντρώνει εκπροσώπους 14 διαφόρων υπηρεσιών της Επιτροπής·

22. είναι πεπεισμένο ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, θα πρέπει να υπάρξει στενή συνεργασία μεταξύ αφενός εκπροσώπων των μειονοτήτων και αφετέρου τοπικών, περιφερειακών και εθνικών ιδρυμάτων καθώς και ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων· φρονεί ότι μια τέτοια συνεργασία θα πρέπει να βασίζεται:

    - σε σαφή σημεία αναφοράς, ώστε να καθίσταται δυνατός ο έλεγχος του κατά πόσο η αναληφθείσα δράση είναι σύμφωνη με τα πρότυπα που είχαν προηγουμένως ορισθεί,

    - στην ανοικτή μέθοδο συντονισμού, που συγκεντρώνει αρχές διαφορετικών κρατών μελών και εκπροσώπους από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα·

23. φρονεί ότι είναι πρωτίστης σημασίας να καταστεί η Υπηρεσία για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα χρήσιμο εργαλείο συνεργασίας με τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, σε στενή συνεργασία με τους εθνικούς φορείς που ασχολούνται με τα θεμελιώδη δικαιώματα· έχει την πεποίθηση ότι η Υπηρεσία θα πρέπει επίσης να ελέγχει τον αντίκτυπο των πολιτικών που αναφέρθηκαν στο παρόν ψήφισμα και ότι θα πρέπει να αναφέρεται τακτικά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στα εθνικά κοινοβούλια·

24. καλεί την Επιτροπή να αρχίσει να αναθεωρεί την εφαρμογή της οδηγίας 2000/43/ΕΚ, με σκοπό την ενίσχυση των μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά των διακρίσεων, και να διοργανώσει μια μείζονα διάσκεψη με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων πρωταγωνιστών, ιδιαίτερα δε των πολιτικών εκπροσώπων και εκπροσώπων δημοσίων φορέων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο καθώς και ΜΚΟ και σωματείων που δραστηριοποιούνται στον εν λόγω τομέα·

25. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών και των υποψήφιων προς ένταξη χωρών.